

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 695

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 octombrie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.471. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul Român de Informații	2		
1.472. — Decret pentru desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 934 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 ¹ și art. 258 alin. 2 din Codul penal, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	3–5		
Decizia nr. 1.086 din 8 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 ¹ alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	5–6		
Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1), art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	6–9		
Decizia nr. 1.203 din 24 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 ¹ din Codul penal	9–10		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.012. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune.....	11		
1.041. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentelor convenite între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisorile semnate la Luxemburg la 24 martie 2009 și la București la 6 aprilie 2009, la Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru finanțarea			
		Programului de dezvoltare a infrastructurii în orașele mici și mijlocii din România (SAMTID), faza I, semnat la București la 28 februarie 2005	11–12
		1.210. — Hotărâre privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		725. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței privind aprobarea Listei organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții	14
		2.624/C/2/829/1.801/1.154/216/129/C/1.685/C. — Ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești, al ministrului afacerilor externe, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora, detașați în străinătate pentru acțiuni în interesul serviciului.....	14–15
		2.772/C. — Ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești privind validarea membrilor Consiliului de mediere	15
		2.860. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă
cu o stea din Serviciul Român de Informații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Anton *Dumitru* Sergiu trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 15 octombrie 2009.

Nr. 1.471.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Lucian Croitoru în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 octombrie 2009.

Nr. 1.472.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 934**

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 258 alin. 2 din Codul penal, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 258 alin. 2 din Codul penal, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Cristinel Vasile Candet și Mihai Ciobanu în Dosarul nr. 9.100/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.100/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 258 alin. 2 din Codul penal, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**, excepție ridicată de Cristinel Vasile Candet și Mihai Ciobanu în cauza penală având ca obiect trimiterea în judecată a acestora pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 raportat la art. 248¹ din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege sunt neconstituționale și încalcă și prevederile art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece condiționarea încadrării juridice a infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 248¹ din Codul penal de cuantumul prejudiciului face ca norma să nu fie previzibilă, să se încalce principiul prezumției de nevinovăție și să genereze un proces inechitabil. Art. 258 alin. 2 din Codul penal aduce atingere principiilor constituționale ale egalității în drepturi și protecției proprietății indiferent de titular, deoarece instituie procedura de începere din oficiu a urmăririi penale pentru infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, asigurând o protecție privilegiată proprietății de stat. Referitor la prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, arată că prin acestea se încalcă principiile constituționale ale organizării

judecătorești, cu consecința discriminării justițiabililor pe criterii neadmise de Legea fundamentală.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248¹ și art. 258 alin. 2 din Codul penal, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 258 alin. 2 din Codul penal au fost introduse prin Legea nr. 58/2008 pentru completarea art. 258 din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 25 martie 2008.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 248¹ din Codul penal (Abuzul în serviciu în forma calificată): „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 258 alin. 2 din Codul penal (Fapte săvârșite de alți funcționari): „*În cazul prevăzut la alin. 1, pentru faptele prevăzute la art. 246, 247 și 250 alin. 1—4, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția acelor care au fost săvârșite de o persoană dintre cele prevăzute la art. 147 alin. 1.*”;

— Art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „(1) *Sunt de competența Direcției Naționale*

Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) *dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori o perturbare deosebit de gravă a activității unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro;*

b) *dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjunctii săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai primului-ministru; membrii și controlorii financiari ai Curții de Conturi și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorul Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilierii județeni; prefectii și subprefecții; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocații; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 81 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare; lichidatorii judiciari; executorii Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.*

(11) *Infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție.*

(12) *Direcția Națională Anticorupție este competentă să efectueze urmărirea penală, dacă s-a cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 215 alin. 1, 2, 3 și 5, art. 246, 247, 248 și 248¹ din Codul penal, al infracțiunilor prevăzute la art. 175, 177 și 178—181 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, și în Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.*

(2) *Procurorii specializați din cadrul Direcției Naționale Anticorupție efectuează în mod obligatoriu urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la alin. (1), (11) și (12).*

(3) *Urmărirea penală în cauzele privind infracțiunile prevăzute la alin. (1), (11) și (12), săvârșite de militarii în activitate, se efectuează de procurori militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, indiferent de gradul militar pe care îl au persoanele cercetate.*

(4) *Sunt de competența parchetelor de pe lângă instanțe, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt date, conform alin. (1), (11) și (12), în competența Direcției Naționale Anticorupție.”*

Dispozițiile art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 formează secțiunea 2 — *Direcția Națională Anticorupție* din capitolul II — *Organizarea Ministerului Public* al titlului III — *Ministerul Public* și reglementează norme privind organizarea și funcționarea Ministerului Public.

Excepția de neconstituționalitate se raportează la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 23 alin. (11) și (12), art. 44, art. 73 alin. (3) și art. 124 și în art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Referitor la prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Curtea Constituțională s-a pronunțat, constatând constituționalitatea acestora, prin Decizia nr. 1.049/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008. Cu acel prilej, a statuat că dispozițiile de lege criticate nu constituie altceva decât o reflectare a prevederilor art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic și o subliniere a naturii juridice a Direcției Naționale Anticorupție, aceea de structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu atribuții privind efectuarea urmăririi penale în cazul infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, Curtea a reținut că textele de lege criticate nu instituie discriminări sau privilegii, ci reglementează organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 248¹ din Codul penal, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece faptul că incriminarea depinde de cuantumul prejudiciului nu este de natură să încalce principiul legalității incriminării, prevăzut de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin neîndeplinirea cerințelor de previzibilitate și de accesibilitate ale normei de incriminare.

Astfel, Curtea constată că cerința accesibilității legii a fost îndeplinită, din moment ce Codul penal a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, iar în ceea ce privește cerința previzibilității, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Rotaru contra României, 2000*, a arătat că o normă este „previzibilă” numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita. Or, din moment ce dispozițiile art. 146 din Codul penal definesc expresia „consecințe deosebit de grave”, folosită de textul criticat, ca fiind o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145 ori altei persoane juridice sau fizice, nu se poate susține că autorii excepției de neconstituționalitate nu au putut să își corecteze conduita în concordanță cu legea penală.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. 2 din Codul penal, raportată la prevederile art. 16 și ale art. 44 din Constituție, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți, în realitate, de excluderea din cuprinsul art. 258

alin. 2 din Codul penal a referirii la prevederile art. 248 și art. 248¹ din același cod și, prin urmare, aceștia vizează completarea textului de lege criticat, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu intră în competența Curții Constituționale, aceasta nefiind legislator pozitiv.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 258 alin. 2 din Codul penal, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Cristinel Vasile Candet și Mihai Ciobanu în Dosarul nr. 9.100/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.086

din 8 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143¹ alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143¹ alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Dumitru Hodan în Dosarul nr. 3.340/40/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, prin critica de neconstituționalitate, se pun probleme de interpretare și aplicare a legii, aspecte care nu intră în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.340/40/2008, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143¹ alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Dumitru Hodan într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea formulată de autorul excepției împotriva hotărârii de revocare din funcția de director economic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat, astfel cum este interpretat și aplicat în mod constant de instanțele judecătorești, este neconstituțional, întrucât persoanei care a ocupat funcția de director într-o societate comercială și care a fost revocată din această funcție îi este interzisă, în toate cazurile, contestarea în instanță a legalității și legitimității deciziei de revocare din funcție.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 143¹ alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Textul criticat are următorul cuprins:

— Art. 143¹ alin. (4): „*Directorii pot fi revocați oricând de către consiliul de administrație. În cazul în care revocarea survine fără justă cauză, directorul în cauză este îndreptățit la plata unor daune-interese*”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143¹ alin. (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Dumitru Hodan în Dosarul nr. 3.340/40/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.096

din 8 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1), art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Distribution Value” — S.R.L. București în Dosarul nr. 1.425/220/2008 al Judecătoriei Deta.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.425/220/2008, **Judecătoria Deta a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 21, art. 26, art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Distribution Value” — S.R.L. București într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul caselor de marcat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că faptele contravenționale reprezintă fapte de natură penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, în aceste condiții, urmează să li se aplice toate principiile și garanțiile procesual-penale. Or, art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede că aceasta se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, situație în care sarcina probei îi incumbă contravenientului, ceea ce este inadmisibil. Se produce astfel o răsturnare a prezumției de nevinovăție, întrucât contravenientul este considerat vinovat până ce nu face dovada contrară. Se mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prezumția de legalitate și de adevăr a procesului-verbal de contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate, punând un acuzat penal într-o situație dezavantajoasă (Cauza *Anghel împotriva României*, 2007).

Se mai arată că art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravine art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât nu permite judecătorului cauzei să individualizeze sancțiunea complementară a suspendării activității unității, întrucât actul contestat prevede invariabil că măsura suspendării se dispune pe o perioadă de 3 luni, independent de circumstanțele cauzei. De asemenea, se consideră că valoarea amenzii aplicate, precum și suspendarea activității unității restrâng libertatea economică a persoanei; o asemenea restrângere nu este proporțională cu situația care a determinat-o și cu scopul urmărit.

Judecătoria Deta apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 16, 21, 26, 28 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și ale art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005. În realitate, Curtea constată că autorul excepției, prin critica sa de neconstituționalitate, vizează numai dispozițiile art. 16 alin. (1), (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1), art. 28 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, texte care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1), (6) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „*Art. 16. — (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimumul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea. [...]*

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.»;

— Art. 21 alin. (1) și (3): „*Art. 21. — (1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea. [...]*

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal»;

— Art. 26 alin. (1): „*Art. 26. — (1) Dacă agentul constatator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.»;*

— Art. 28: „*Art. 28. — (1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii*

procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiuni despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

(2) Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile convenite bugetelor locale se achită la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la casieriele autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale, indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constatator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, potrivit dispozițiilor alin. (1).

(3) Amenzile contravenționale pot fi achitate și prin intermediul instrumentelor de plată electronică în cadrul Ghișeului virtual de plăți, proiect-pilot coordonat de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației*, parte a Sistemului e-guvernare, din cadrul Sistemului Electronic Național. În acest caz:

a) achitarea unei amenzi contravenționale se dovedește prin prezentarea extrasului de cont al plătitorului sau a dovezii de plată emise de Ghișeul virtual de plăți, aceasta specificând data și ora efectuării plății;

b) se elimină obligativitatea pentru plătitor de a preda o copie de pe extrasul de cont sau de pe dovada de plată emisă de Ghișeul virtual de plăți către agentul constatator sau organul din care acesta face parte.;

— Art. 47: „Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.”;

— Art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999: „(1) Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative; [...].”;

— Art. 11 alin. (1) lit. b) și (3): „(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel: [...]

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei; [...]

(3) Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de

servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14 alin. (2): „(2) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1) privind ratificarea tratatelor, art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție. Totodată, sunt considerate a fi încălcate prevederile art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și o numeroasă jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului, printre hotărârile cele mai relevante menționate reținându-se *Öztürk împotriva Germaniei*, 1989, *Kadubec împotriva Slovaciei*, 1998, *Greco împotriva României*, 2006, sau *Anghel împotriva României*, 2007.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Prin Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, Curtea a stabilit că „legislația contravențională din România, similară celei germane, intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Astfel, Curtea reține că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Anghel împotriva României*, 2007, a statuat că, „deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională decât pe cale penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală”. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punct de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

II. Curtea, prin Decizia nr. 115 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din

* Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a fost reorganizat în Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale.

3 aprilie 2008, Decizia nr. 460 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 10 iunie 2008, și Decizia nr. 1.255 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 25 februarie 2009, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 în raport cu critici similare.

Astfel, Curtea a reținut că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă dispozițiile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici. Consecința încălcării acestor dispoziții legale o constituie confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată.

Asupra constituționalității prevederilor art. 11 și 14 din ordonanța de urgență criticată Curtea s-a mai pronunțat, statuând în sensul constituționalității acestor prevederi de lege. Astfel, prin Decizia nr. 83 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 27 februarie 2008, și Decizia nr. 471 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 11 iunie 2008, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a reținut,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1), art. 28 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3), precum și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Distribution Value” — S.R.L. București în Dosarul nr. 1.425/220/2008 al Judecătoriei Deta.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.203

din 24 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Mihai Necolaiciuc în Dosarul nr. 10.521/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.521/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Mihai Necolaiciuc în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11) și alin. (12), art. 73 alin. (3) lit. h), art. 11 și art. 20 raportat la art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, prin trimiterea la norma generală cuprinsă în art. 146 din Codul penal, se legitimează o redactare imprevizibilă, lipsită de accesibilitate, care face să se consacre o aplicare a legii prin analogie în detrimentul acuzatului.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Mihai Necolaiciuc în Dosarul nr. 10.521/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248¹ din Codul penal — *Abuzul în serviciu în formă calificată*, care au următorul conținut: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, a statuat că, „prin trimiterea la dispozițiile art. 246, 247 și 248 din Codul penal, textul art. 248¹ din același cod oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia i se adresează să înțeleagă care sunt faptele incriminate de legiuitor. În speță, fiind vorba despre forma calificată a infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, conduita incriminată este, conform art. 248 din Codul penal, *fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia*, elementul material al laturii obiective a infracțiunii reglementate fiind, prin urmare, clar circumstanțiat de legiuitor”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, argumentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 27 august 2003, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Persoanele juridice cu sediul în România, care se încadrează în categoria microîntreprinderilor, potrivit prevederilor art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să plătească pentru sediul social o taxă lunară pentru serviciul public de radiodifuziune, cu excepția celor care și-au suspendat activitatea, potrivit prevederilor legale.”

2. La articolul 3, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru a fi exceptate de la plata taxei pentru serviciul public de radiodifuziune, persoanele juridice menționate la alin. (1) au obligația de a depune la sediul Societății Române de Radiodifuziune o cerere însoțită de certificatul constatator

emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului din care rezultă suspendarea activității.

(1²) Pentru a putea beneficia în continuare de exceptarea de la plata taxei pentru serviciul public de radiodifuziune, persoanele juridice prevăzute la alin. (1) au obligația de a depune o nouă cerere însoțită de actele doveditoare corespunzătoare, cu cel puțin 15 zile înainte de data expirării perioadei de exceptare de la plata taxei.

(1³) În situația în care termenul prevăzut la alin. (1²) este depășit, persoanele juridice în cauză sunt obligate la plata taxei pentru serviciul public de radiodifuziune, începând cu luna următoare celei în care expiră exceptarea, cu excepția cazului în care, după această perioadă, intervine dizolvarea.”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 privind taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 27 august 2003, cu completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 9 septembrie 2009.
Nr. 1.012.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****pentru aprobarea amendamentelor convenite între Guvernul României și Banca Europeană de Investiții, prin scrisorile semnate la Luxemburg la 24 martie 2009 și la București la 6 aprilie 2009, la Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru finanțarea Programului de dezvoltare a infrastructurii în orașele mici și mijlocii din România (SAMTID), faza I, semnat la București la 28 februarie 2005**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2005 pentru aprobarea Contractului de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru finanțarea Programului de dezvoltare a infrastructurii în orașele mici și mijlocii din România (SAMTID), faza I, semnat la București la 28 februarie 2005, aprobată prin Legea nr. 192/2005, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre

Articol unic. — Se aprobă amendamentele convenite între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Europeană de Investiții prin scrisorile*) semnate la Luxemburg

la 24 martie 2009 și la București la 6 aprilie 2009, la Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru finanțarea Programului de dezvoltare a infrastructurii în

*) Traducere

orașele mici și mijlocii din România (SAMTID)-faza I, semnat la urgență a Guvernului nr. 31/2005, aprobată prin Legea București la 28 februarie 2005, aprobat prin Ordonanța de nr. 192/2005, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Poștea
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 23 septembrie 2009.
Nr. 1.041.

Ministerul Economiei și Finanțelor
Str. Apolodor nr. 17
București, sectorul 5
În atenția: Ștefan Nanu

Luxemburg, 24 martie 2009

OpsA/SEE-2/20020292/JMM/cp

Referitor la: **SAMTID —A, Contractul de finanțare nr. 22.942, datat 28 februarie 2005 (Contractul de finanțare)**

Stimate domnule Ștefan Nanu,

Ne referim la Contractul de finanțare și Cererea dumneavoastră de tragere din 25 februarie 2009 pentru suma de 898.630,09 EUR.

Termenii definiți în prezenta scrisoare vor avea înțelesul celor din Contractul de finanțare, cu excepția cazului în care nu se va specifica altfel.

Cererea de tragere sus-menționată este a patra în cadrul Contractului de finanțare, ceea ce înseamnă că Împrumutul a solicitat toate cererile pentru care era îndreptățit.

Prin această scrisoare dorim să vă informăm că în conformitate cu articolul 1.06D sumele rămase netrase, în valoare de 714.638,91 EUR, vor fi anulate și astfel Contractul de finanțare este utilizat în întregime.

După cum am fost informați, lucrările din județele Alba și Călărași au fost terminate. În județul Hunedoara lucrările sunt în curs de desfășurare în localitatea Orăștie, ca și în Dorohoi, județul Botoșani. Aceste lucrări se așteaptă să fie finalizate la 31 iulie 2009. Lucrările în Darabani și Săveni, ambele din județul Botoșani, au fost excluse de la finanțare. Având în vedere acest lucru și în baza anexei A2 la Contractul de finanțare, Banca așteaptă să primească raportul cu privire la finalizarea proiectului în 30 aprilie 2010.

Sperăm că prin aceasta vă suntem de ajutor.

Cu stimă,
Banca Europeană de Investiții
Cormac Murphy **Jean-Marc Martin**

Ministerul Finanțelor Publice
Direcția generală de trezorerie și datorie publică
Nr.: 503.001
6 aprilie 2009

Str. Apolodor nr. 17
Sectorul 5, București
Tel: +021 319 97 52
Fax: +021 319 97 35
e-mail: publicinfo@mfinante.ro

Banca Europeană de Investiții
Bd. Konrad Adenauer 100
L-2590 Luxemburg
Marele Ducat al Luxemburgului

Domnului Cormac Murphy, șef de departament
Domnului Jean-Marc Martin

Fax: + 352 4379 672 90

Referitor la: **SAMTID, Contractul de finanțare nr. 22.942, datat 28 februarie 2005 (Contractul de finanțare)**

Stimați domni,

Confirmăm primirea scrisorii dumneavoastră datate 24 martie 2009, prin care suma de 714.638,91 EUR a fost anulată și s-a agreat ca termenul de finalizare pentru lucrările din Orăștie și Dorohoi să fie extins până la sfârșitul lunii iulie 2009.

Cu stimă,
Ștefan Nanu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale este autorizat să gestioneze contribuția financiară a Comunității Europene, conform plafoanelor anuale și angajamentelor convenite prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană.

Având în vedere:

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, art. 29 alin. (2) care stabilește că plățile directe se fac în cel mult două rate pe an, în cursul perioadei care începe la data de 1 decembrie și se încheie la data de 30 iunie a anului calendaristic următor, și alin. (4) care stabilește că prin derogare de la dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol Comisia Europeană poate să acorde avansuri;

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 691/2009 al Comisiei din 30 iulie 2009 privind acordarea de avansuri, începând cu data de 16 octombrie 2009, la prima pentru produsele lactate și plățile suplimentare, la plățile pe suprafață pentru culturile arabile, la plățile directe în temeiul măsurilor stabilite în programele POSEI și în cele privind insulele din Marea Egee, la schema de plată unică, la plata specifică pentru culturile de orez, la prima pentru plantele proteaginoase, la primele pentru sectoarele ovinelor și caprinelor, la plățile pentru carnea de vită și mânzat și la schema de plată unică pe suprafață;

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 19/2009 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2009, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Ministerul Finanțelor Publice alocă temporar sume din veniturile obținute din privatizare Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în vederea acordării de avansuri beneficiarilor schemei de plată unică pe suprafață.

Art. 2. — (1) În vederea stimulării gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură în cadrul schemei de plată unică directă pe suprafață, în cazul în care creditele bugetare aferente titlului 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile postaderare” din bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale sunt insuficiente, se acordă Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale fonduri până la limita sumei de 1.800.000 mii lei, din veniturile obținute din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, fără dobândă, pe o perioadă de un an.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este destinată asigurării surselor necesare plății avansului de 209,98 lei/ha, reprezentând 70% din suma aprobată a se acorda beneficiarilor schemei de plată unică pe suprafață, finanțată din Fondul european pentru garantare în agricultură (F.E.G.A.), aferentă anului agricol 2009, pentru care au fost finalizate verificările condițiilor de eligibilitate, potrivit prevederilor art. 20 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003.

Art. 3. — (1) Ministerul Finanțelor Publice virează sumele solicitate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, eşalonat, până la concurența sumei prevăzute la art. 2 alin. (1), într-un cont de disponibilități distinct, deschis în numele acestuia, la Trezoreria Statului. Sumele se virează în termen de 5 zile lucrătoare de la data formulării cererii de către Ministerul Agriculturii,

Pădurilor și Dezvoltării Rurale. Sumele rămase neutilizate până la finele exercițiului financiar al anului 2009 se anulează de drept.

(2) Suma prevăzută la art. 2 alin. (1) și utilizată conform alin. (1) se va alocă de Ministerul Finanțelor Publice numai după utilizarea sumelor prevăzute în bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale cu această destinație.

Art. 4. — (1) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale virează într-un cont distinct deschis pe numele Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (A.P.I.A.) sumele primite potrivit prevederilor art. 3.

(2) Decontarea plăților reprezentând avansuri aferente schemei de plată unică pe suprafață se efectuează de către A.P.I.A. prin virament în contul beneficiarului.

(3) Beneficiarii plăților efectuate în cadrul schemei de plată unică pe suprafață sunt persoanele fizice și/sau juridice prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asocieri în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale are obligația ca în termen de 5 zile lucrătoare de la data încasării sumelor de la Comisia Europeană să reconstituie veniturile obținute din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, până la nivelul sumei acordate conform art. 2 alin. (1).

Art. 6. — În termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, se aprobă normele metodologice de aplicare a acesteia.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, interimar,

Nicolae Giugea,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 7 octombrie 2009.

Nr. 1.210.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI LOCUINȚEI

ORDIN

privind aprobarea Listei organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții

În conformitate cu prevederile art. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată, precum și cu prevederile art. 32 alin. (1) lit. b) din Procedura de desemnare a organismelor pentru atestarea conformității produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor nr. 2.134/460/2004, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 33/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista organismelor notificate în domeniul produselor pentru construcții, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Competențele pentru care organismele prevăzute la alin. (1) sunt notificate în domeniul produselor pentru construcții sunt prevăzute în anexele nr. 1—18 la listă, care fac parte integrantă din aceasta.

Art. 2. — Cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, anexa nr. 3 la Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și

locuințelor nr. 1.525/2008 privind ridicarea suspendării, retragerea notificării și prelungirea valabilității notificării la Comisia Europeană a unor organisme care realizează evaluarea conformității produselor pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, își încetează valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,

Vasile Blaga

București, 16 septembrie 2009.

Nr. 725.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

Nr. 2.624/C din 30 septembrie 2009

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Nr. 2/829 din 3 februarie 2009

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Nr. 1.801/1.154 din 26 ianuarie 2009

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Nr. 216 din 14 iulie 2009

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE

DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Nr. 129/C din 22 aprilie 2009

DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

Nr. 1.685/C din 22 septembrie 2009

ORDIN

privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora, detașați în străinătate pentru acțiuni în interesul serviciului

În temeiul art. 58 alin. (3²) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției și libertăților cetățenești, ministrul afacerilor externe, președintele Consiliului Superior al Magistraturii, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Judecătorii, procurorii și personalul asimilat acestora din cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Direcției Naționale Anticorupție, denumite în continuare *instituții*, detașați în străinătate pentru acțiuni în interesul serviciului, beneficiază de decontarea chiriei, în limita plafonului stabilit anual, potrivit limitei bugetului alocat în acest scop prin legea bugetului de stat.

(2) Plafonul lunar maxim în limita căruia se poate deconta chiria lunară prevăzută la art. 58 alin. (3²) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în funcție de prețurile practicate la închiriere pe piața imobiliară a țării în care persoana îndreptățită potrivit legii este detașată în străinătate pentru acțiuni în interesul serviciului.

(3) Stabilirea chiriei ce va fi decontată se face prin alegerea ofertei celei mai convenabile dintr-un număr de minimum 3 variante.

(4) În vederea obținerii acestor oferte, instituția în cadrul căreia este încadrat personalul prevăzut la alin. (1) solicită sprijinul Ministerului Afacerilor Externe, în vederea obținerii, prin intermediul ambasadelor, misiunilor permanente sau consulatelor generale, a unui număr minim de 3 variante de preț pentru închirierea unei locuințe în localitatea în care persoana îndreptățită urmează să își desfășoare activitatea, în limitele condițiilor stabilite de unitățile transmițătoare și comunicate Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 2. — (1) Decontarea chiriei se face în baza contractului de închiriere, precum și a înscrisurilor justificative care atestă plata acesteia către locator, cu respectarea legislației specifice țării în care personalul prevăzut la art. 1 alin. (1) este detașat.

(2) Orice modificare a situației de fapt care apare pe durata contractului de închiriere va fi comunicată de beneficiar

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,

Gabriel Tănăsescu,

secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Cristian Diaconescu

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,

Virgil Andreieș

departamentului economic al instituției în cadrul căreia își desfășoară activitatea, în termen de 15 zile de la data intervenirii ei.

Art. 3. — Sumele plătite cu titlu de chirie de către ordonatorul principal, secundar sau terțiar de credite, după caz, în temeiul prezentului ordin, nu constituie drepturi salariale și nu sunt supuse impozitului pe venit.

Art. 4. — Dispozițiile prezentului ordin se aplică în mod corespunzător și consilierilor ministrului justiției, detașați în străinătate pentru acțiuni în interesul serviciului.

Art. 5. — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Direcția Națională Anticorupție duc la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Nicolae Popa

p. Procurorul general al Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție,

Tiberiu Mihail Nițu

Procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție,

Daniel Marius Morar

MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

ORDIN

privind validarea membrilor Consiliului de mediere

Având în vedere derularea procedurii de desemnare a membrilor Consiliului de mediere, în baza dispozițiilor art. 17 alin. (3) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator,

având în vedere Adresa nr. 1.122/2009 a Consiliului de mediere privind rezultatele alegerilor membrilor Consiliului de mediere,

dat fiind interesul general pentru buna funcționare a metodelor alternative de soluționare a conflictelor, în vederea degrevării instanțelor judecătorești,

având în vedere obligațiile care revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv obligația de a transpune în timp util prevederile directivelor comunitare în legislația națională și de a asigura aplicarea acestora,

văzând importanța și impactul social al Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială,

în temeiul art. 17 alin. (4) din Legea nr. 192/2006, potrivit căruia membrii Consiliului de mediere sunt validați de ministrul justiției și libertăților cetățenești,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești,

ministrul justiției și libertăților cetățenești emite următorul ordin:

Art. 1. — Se validează următorii 9 membri ai Consiliului de mediere:

1. Kibedi Katalin Barbara;
2. Popoviciu Daniela;
3. Stoica Ioana Adina;
4. Fiscuci Carmen Irina;
5. Belbiță Maria Mariana;

6. Șustac Zeno Daniel;

7. Mitroi Mugur;

8. Ciucă Anca Elisabeta;

9. Zainia Mariana.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,

Gabriel Tănăsescu,

secretar de stat

București, 13 octombrie 2009.
Nr. 2.772/C.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale**

În baza art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 36 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.281/2009 pentru aplicarea prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 14 iulie 2009, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 11, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**
„Art. 11. — (1) Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului acceptă în vederea decontării documente de plată care depășesc suma programată pentru ziua respectivă, cu condiția prezentării scrise de către instituțiile publice a motivelor care au generat prognoza eronată, până la data de 31 decembrie 2009.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 9 octombrie 2009.
Nr. 2.860.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

